

Op Pinksteren weer zendingscollecte

De kerk op Cuba blijft zingen

Tekst: Marloes Achterveld

Midden in de nacht, ergens op Cuba. Geen stroom, geen internet en ook geen bed. Nou ja, er is er wel één, maar die wemelt van het ongedierte. Ik denk na over hoe de kerk hier zich door het leven vecht. Maar vooral over het wonder hoe God deze situatie gebruikt om kerken te laten overstromen van lofprijzing en een krachtige visie op kerkstichting en evangelisatie.

Als GZB vragen we regelmatig om gebed voor Cuba, want er is tekort aan alles. Het is één ding om er op afstand voor te bidden en oprecht bezorgd te zijn over onze broeders en zusters daar. Het is iets heel anders om, wanneer je er bent, de mensen met wie wij werken te zien worstelen door het leven. Ondanks de tekorten worden de tafels voor ons gevuld en nemen we de maaltijden met de nodige schroom aan. Je weet dat weigeren een gebrek aan respect zou zijn. Ze sparen het voedsel uit hun mond om ons te verwelkomen. Koken gebeurt op hout of houtskool, want gas is onbetaalbaar.

Gaarkeuken

Als toeristen kunnen wij een auto huren (weliswaar aardig in de kreukels, wat te verklaren is door de grote hoeveelheid gaten in de weg). We krijgen zelfs een volle tank benzine mee, want onderweg tanken kan een hele opgave zijn. Voor onze tankbeurt stonden we twee uur in de rij en kwamen we alleen in aanmerking omdat we dollars bij ons hadden. Voor Cubanen is een auto al een luxe, maar benzine vinden een ware sport.

We rijden naar het seminarie, waar men de zorgen deelt over families, kerken en studenten. Elke familie kampt met tekorten. Kerken veranderen in buurtcentra die door ontbijt of gaarkeukens te verstrekken een ware oase zijn, soms letterlijk een plek om

te schuilen voor de storm. Bovendien hebben sommige kerken een generator, en dus licht in de pikdonkere avonden wanneer de stroom weer uitvalt.

Herders

En toch, als de dienst begint, is deze allesbehalve triest. Zodra de muziek inzet, wordt Jezus met zoveel kracht en overtuiging bezongen dat ik tranen in mijn ogen krijg. Waar ik soms twijfel aan Gods werking of me afvraag hoe ik meer van Hem kan zien, wordt hier vol overtuiging Gods Woord geciteerd, toegepast en bevestigd. De uitdaging van de Cubaanse kerk is niet: hoe krijgen we meer mensen? Er komen zoveel mensen dat de vraag is: waar halen we herders vandaan om al deze nieuwe gelovigen te leiden?

Waardigheid

De regering blijft nog altijd trouw aan het gedachtegoed van Fidel Castro. Terwijl schimmel op de Oostblokachtige gebouwen groeit en de communistische leuzen op de borden gloednieuw zijn, vragen wij ons af: geloven mensen nog echt in de revolutie? En vooral: wat kunnen wij voor hen doen als GZB? Een politiek systeem veranderen is onmogelijk. Dus we luisteren, bidden mee en overhandigen medicijnen. We steunen huiskerken die meer ruimte willen maken of een gaarkeuken willen starten. De gebouwen zijn verre van af, maar men is er enthousiast over. Ze wonen er en er komen mensen naar de kerk, helemaal opgedoft zoals echte Cubanen dat doen. Waardigheid te midden van verval.

Jaarlijks proberen we een retraite te organiseren voor deze pastors en hun echtgenoten. Even niet bezorgd zijn over of er die dag eten te vinden is, of de constante stroom aan vragen van gemeenteleden. Even op adem komen, samen met anderen die hetzelfde doormaken.

Vuur

Vandaag rijden we verder. Door prachtig moeraswoud, glooiende heuvels met palmbomen en een exotische kustlijn. Maar ook door steden waar mensen op de stoep zitten, omdat werken weinig zin heeft. Of uren lopen om familie te bezoeken. De overheid neemt veel in, of heeft simpelweg geen geld om werknemers te betalen. Boeren moeten het merendeel van hun oogst afstaan. Maar als er geen benzine is, komen de vrachtwagens niet en rot het fruit weg aan de bomen.

Maar de kerk zong gisteren: *'Wij zijn vuur, wij zijn passievol voor U, Heere God'*. Een anker in de storm, een burcht om te schuilen, een identiteit die niemand van hen kan afnemen. En ik kan alleen maar bidden: *'God, geef mij hun passie voor U. Geef onze Europese kerk iets van dat vuur; wij hebben U net zo hard nodig.'*

Marloes is namens de GZB programmaleider in de regio Latijns-Amerika en bezocht onlangs Cuba samen met regio-coördinator John Lindhout.

GZB-ers bezoeken Cuba

Dat de nood op Cuba hoog is, weten we. Het verslag hiernaast is van John Lindhout en Marloes Achterveld van de GZB, die het met eigen ogen gezien hebben. Zij bezochten Cuba in het kader van het maken van plannen voor de komende jaren. Marloes schreef dit aangrijpende verhaal, dat opgenomen is in het jubileummagazine 'Vuur!' ter ere van het 125-jarig bestaan van de GZB. In de laatste kerkbodes hebben onze broeders van de plaatselijke GZB daar al vurig reclame voor gemaakt (voor meer informatie zie gzb.nl/vuur). Op D.V. zaterdag 4 juli viert de GZB dit jubileum op Landgoed Mariënwaerdt in Beesd. Vanaf 10.30 uur bent u van harte welkom. Altijd weer een mooi event!

Pinkstercollecte en jubileumgift

Pinksteren zet ons stil bij het zendingsbevel van onze Heiland. Naar alle volken, ook naar Cuba. Laten we daar aan denken bij de zendingscollecte tijdens de Pinksterdiensten, deze keer misschien met een extraatje i.v.m. het GZB-jubileum. Geef vrij- en blijmoedig!

Confessionele Zendingscommissie (CZC)